

TV3 ha perdut gas

El nou director de la Corporació Catalana de Televisió, anomenat Miquel Puig, té una peça complicada al teler: o tria el continuisme, que és el que tots diuen d'esme, o proposa la formulació de nous objectius per a TV3, que és el més enraonat.

La indiferència que observo davant de la programació de TV3 lliga amb les crítiques que el meu fill fa a la programació infantil de la cadena. Afirmar que no val gran cosa.

Fa anys, amb totes les crítiques que vulgueu, però la sèrie *Bola de Drac* portava de bòlit tota la canalla. Ara és la sèrie *Pokemon* que veus que tots els xiquets segueixen amb el bolic de santets a la mà. Aquí exposo una reclamació cívica: ¿com podem impedir els pares no pas que segueixen aquesta sèrie per Tele 5 sinó sobretot, com podem sostreure'ns al peatge que hem de fer en forma de col·lecció de cromos o reproducció de mascotes?

Vist per aquest costat, els pares paguem el negociet d'alguns espavilats que fabriquen sèries amb més de 150 mascotes, amb les seues mutacions i el seus jocs de *games boy*. I no veig per què ho hem de pagar. Ni per què Tele 5 ens ho ha de colar al menjador de casa a hores intempestives –a les nou del matí– del dissabte i del diumenge.

Tornem, però, a Miquel Puig. TV3 ha perdut gas. Ha perdut intel·ligència i ha perdut habilitat. Les crítiques a la conyeta d'Andreu Buenafuente i l'empatx futbolístic del Barça són fonamentades. Ningú no en vol sentir a parlar del Barça. La febre del Barça s'ha atenuat molt. L'holandització del club n'és un motiu. L'altre la rigidesa i la incomprensió de Van Gaal de la nostra cultura, tan tendent a l'autolesió i el lament, però també a les foguerades de la passió i de força. Però fins i tot, en aquest costat, TV3 no dóna el do de pit. Els resums dels partits de la lliga solen ser insípidos. Les transmissions, insulses. I el Barça, com he dit adés, no fa trempar.

La informació tampoc destaca en cap sentit sinó en la propaganda i l'anècdota, i l'antic retret que tots hem fet per l'escassetat de la informació cultural en general i literària en particular presenta una nova embranzida. TV3 no fa res. Ni poc ni molt, res, pels llibres catalans i pels escriptors que els fabriquen. Fins i tot la televisió espanyola, per exemple, fa programes exclusivament sobre llibres i sobre escriptors espanyols. TV3 fa una mica de res. Més encara, com a premi a tanta incultura, a l'anterior president de la Corporació l'han col·locat com a onsenyer de Cultura, després de les relliscades de Pujals, estel caigut de l'univers de Jordi Pujol. El *tour de force* entre el conseller Pujals i l'actor Flotats fou guanyat per punts per aquest darrer. Ves per on!

Però el que sembla molt evident és que s'ha acabat l'època de basar tota la programació en la conya marinera de quatre espavilats o bé en les pel·lícules de Hollywood venudes a l'engròs, sense manies. TV3 té la seua raó de ser fonamental en la normalització lingüística, però també en el gust per la cultura de tots els ciutadans catalans. Cada cop la televisió serà més variada. Per això em sembla una bestiesa pensar una televisió per a una fracció reduïda de públic.

Des del meu punt de vista, o bé TV3 fa una nova revisió dels continguts que vol emetre o bé anirà lliscant pel pendent de la mediocritat. La diatriba entre qualitat i massa és falsa. La varietat, la qualitat i el sentit cultural han de regir la televisió pública, sinó més val que es dediquin a fer, ras i curt, propaganda.

ANDREU LONCÀ

Andreu Loncà

El SEGRE

19-3-00